

[Kampmann.]

kemikalier, ikke mindst i landbrug og gartneri, i virkeligheden kan gøre megen naturfredning i traditionel forstand overflødig på længere sigt. Der er jo ikke meget formål i at søge gennemført en god, traditionel naturfredningslovgivning, hvis hele naturen omkring os langsomt forurennes og forgiftes, fordi vi samler og kun samler vores politiske indsats omkring den mere traditionelle form for naturfredningslovgivning.

Endelig har vi jo i folketinget set en række eksempler på, at man søger at lægge den bedst mulige ramme for en given lovgivning, men at man senere undlader at fylde rammen ud med de fornødne økonomiske midler. Det skulle nemlig gå således med naturfredningen. Jeg har bemærket mig ministerens skøn over det stigende behov for midler til egentlige fredninger, men hvorledes bedømmer ministeren omkostningerne ved etablering af den kommende tids naturparker? Her har eksperternes skøn jo varieret en del.

Ved første behandling før sommerferien præciserede ministeren meget stærkt, at lovforslaget blev lagt frem til fri forhandling. Dette har ministeren ikke fremført ved fremsættelsen denne gang. Jeg håber imidlertid ikke, at dette er udtryk for en mindre imødekommethed i dag over for oppositionens synspunkter. I alle tilfælde vil socialdemokratiet gå ind i det kommende udvalgsarbejde med både positivitet og energi.

H. C. Toft: Det forslag til en ny naturfredningslov, der blev fremsat umiddelbart inden folketingets sommerferie, nåede jo kun en første behandling, men ved den lejlighed gav jeg udtryk for det konservative folkepartis positive holdning til lovforslaget.

Jeg vil gerne i dag fremhæve, at vi er enige i formålet, som det udtrykkes i lovforslagets første paragraf; vi ønsker at værne Danmarks natur og landskabelige værdier og vil i videst muligt omfang give befolkningen mulighed for at nyde godt af disse værdier. Derfor er vi også parat til at medvirke til en lovgivning, hvorefter det vil være muligt at bevare og pleje større landskaber, der har væsentlig betydning for almenheden, og at bevare områder uberørt af naturvidenskabelige, af undervisningsmæssige og af historiske hensyn, når disse områder har en væsentlig

interesse. Og vi vil medvirke til en lovgivning, der giver befolkningen en friere adgang til at færdes og opholde sig i naturen på områder, hvor det af hensyn til befolkningens rekreative muligheder er af væsentlig betydning. Det er derfor også vores opfattelse som hidtil, at der må gennemføres fredninger af større eller mindre, begrænsede områder for at sikre en bevaring af hensyn til forskning og undervisning, men også af hensyn til sikring af områder til rekreative formål for befolkningen.

I den nugældende naturfredningslov er der gennem lovens § 22 indbygget en mulighed for bebyggelsesregulering i det åbne land, en paragraf, der kun har fundet ringe anvendelse, men dog en paragraf, der kunne anvendes bebyggelsesregulerende. I den konservative folketingsgruppe er vi af den opfattelse, at bebyggelsesreguleringen i det åbne land bør foregå over anden lovgivning end naturfredningsloven; men jeg advarede ved første behandling af forslaget til naturfredningslov i sommer imod, at man fjernede bebyggelsesreguleringsmuligheden fra naturfredningsloven, før man havde andre muligheder for regulering af bebyggelsen i det åbne land. Det forslag til lov om by- og landzoner, som regeringen har fremsat, og som skal behandles i folketinget i næste uge, giver imidlertid mulighed for den nødvendige bebyggelsesregulering, og vi er derfor indforstået med, at den hidtil gældende lovs § 22 udgår af naturfredningsloven.

I forhold til det lovforslag, vi behandlede i maj måned i år, er der sket enkelte ændringer, som efter min opfattelse imødekommer nogle af de rejste indvendinger, som er fremkommet under sommerens debat om naturfredningsforslaget. Hvor der efter det tidligere forslag var en fri adgang til uindhegnede græsningsarealer, er denne bestemmelse nu udgået. Jeg bemærkede mig, at hr. Kampmann gav udtryk for, at det jo ikke var nødvendigt at skubbe denne bestemmelse ud; men vi har altså den opfattelse, at der af hensyn til landbruget er en risiko for, at bybefolkningen ikke er i stand til klart at tage stilling til, om arealet er et græsningsareal eller et frøareal, og derfor mener vi ikke, at vi kan være med til at åbne en fri adgang til uindhegnede græsningsarealer. På samme måde med hensyn til den frie adgang til uindhegnede udyrkede arealer;